

תת"ע 6622/09/19 - מדינת ישראל נגד אלירן חזן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 6622-09-19 מדינת ישראל נ' אלירן חזן
לפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פרידמן

המאשימה

נגד

אלירן חזן

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 15.7.18, הודעת תשלום קנס בגין אי ציות לאור אדום ברמזור (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: "מה שהיה באותו היום, השוטר אמר לי לעצור בצד ואמר לי שעברתי באור אדום אמרתי לו שמבחינתי זה לא היה ולא נברא, ואז הוא אמר לי שכך נהיה. אני חושב שעברתי באור ירוק".

ביום 20.11.19, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"מ יוסי טורק, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 15.7.18, בסמוך לשעה 15:58, נצפה הנאשם, על ידי עד התביעה, כשהוא נוהג באופנוע בחולון, ביציאה מתחנת דלק שברחוב הפלד, בניגוד לכיוון הנסיעה המותר ברחוב ובהגיעו לצומת עם רחוב פרופסור שור, פנה ימינה, בניגוד לאור האדום שדלק ברמזור ביוון נסיעתו.

העד נסע אחרי הנאשם ובהגיעם לבית מספר 59, הורה לנאשם לעצור את הרכב, הסביר לו את מהות העבירה ורשם מפיו את הדברים הבאים: "נציןאני סובל מכאבי בטן וחייב דחוף לשירותים בתחנת הדלק לא היה להם".

בחקירתו הנגדית, עמד העד על גרסתו, לפיה, הבחין ברכב הנאשם והיה עמו בקשר עין רצוף כל העת, עד לעצירתו, מבלי שרכב אחר נכנס ביניהם. העד הסביר כי לא נדרש להיכנס לצומת באור אדום, כפי שעשה הנאשם ולמרות זאת, שמר על קשר עין עם רכב הנאשם.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך לא נסע כנגד כיוון התנועה ולא נכנס לצומת באור אדום ולא היה מסכן את עצמו באופן נהיגה שכזה. לדבריו, לא חש בטוב ולכן ביקש מהעד שישחרר אותו.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין את מקום עמידתו, הבחין בנאשם עובר לצומת, כאשר הוא נוסע נגד כיוון התנועה המותר ואין ספק, כי מדובר באופן נהיגה המעורר תשומת לב מיוחדת. עוד ציין העד, כי הרמזור בצומת שבנדון, התחלף לאדום, כאשר הנאשם היה לפני קו העצירה, אך למרות זאת, לא עצר הנאשם את האופנוע, המשיך בנסיעה ופנה ימינה.
2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית.
3. גרסת הנאשם לא עשתה עלי רושם אמין כלל ועיקר. הנאשם למעשה לא הציג גרסה חד משמעית לגבי העבירה המיוחסת לו, דהיינו, לגבי האור שדלק ברמזור בעת שנכנס לצומת וכל שטען, במועד ההקראה, היה " אני חושב שעברתי באור ירוק" בעוד שבמהלך עדותו, לא התייחס כלל לעבירה גופה, אלא טען טענות כלליות וסתמיות.
4. מדברי הנאשם לעד, במעמד רישום הדו"ח, ניתן ללמוד על כך שהנאשם בחר אשר כי יצא בבהילות משטח תחנת הדלק, כפי שתיאר העד ומנגד, בחר שלא לומר דבר ביחס לעבירה שייחס לו העד והטענה שהדברים נאמרו ולא נרשמו, עשתה רושם של טענה סתמית ולא אמינה.

5. בע"פ 4004/98 ורשבסקי נגד מדינת ישראל, חזר כבוד הש' מודריק, על עמדתו, כפי שנקבעה בתיק קודם, פרשת רגב ולפיה :
"לאמור במצב של עדות הנאשם מול עדות השוטר .... לדידי, עדות השוטר אכן עדיפה, מפני שיש לה מעיקרה יתרונות ברורים על פני הנאשם. ראשית, בהנחה.....אין לראות את השוטר כצד אינטרסנטי, שעדותו עלולה להיות מושפעת מאינטרס של "יפוי" כלשהו. הנהג, לעומתו, הוא צד מעוניין והוא עשוי באורח תת הכרתי ל"יפוט" את התנהגותו, להכשירה ולהצדיקה בעיניו. שנית, השוטר נהנה מיתרון של התמקצעות וניסיון עבודה.

הנהג, גם הנהג המקצועי, אינו עתיר ניסיון באיתור מעשי עבירה. שלישית והוא עיקר בעיני, השוטר נהנה מיתרון ההתמקדות וריכוז תשומת הלב בנהג ובמעשה העבירה. הנהג, באורח טבעי, אינו מקדיש תשומת לב מיוחדת לאורח הנהיגה שלו ובשעה שמוטחת נגדו טענה בדבר ביצוע עבירה מצדו (מהירות, חציית פס הפרדה, אי ציות לתמרור וכו'), עליו לבצע ראייה לאחור... ואין לפניו סרט חזותי מוקלט של הנהיגה. היתרון של השוטר ברור".

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"א כסלו תש"פ, 19 דצמבר 2019, במעמד הצדדים